

§ 9. W okresie odbywania stażu nauczyciel akademicki otrzymuje w zatrudniającej go szkole wynagrodzenie zasadnicze wraz z dodatkami w wysokości, w jakiej pobierał je przed skierowaniem na staż, z wyjątkiem dodatków funkcyjnych. Dodatek za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych wypłaca się w razie odbywania stażu w warunkach, dla których dodatek ten jest przewidziany.

§ 10. Nauczyciel akademicki pracuje pod bezpośrednią opieką kierownika jednostki organizacyjnej, w której odbywa staż, lub wyznaczonej przez niego osoby, na podstawie indywidualnego programu stażu, ustalonego w drodze porozumienia między kierownikiem jednostki organizacyjnej szkoły zatrudniającej nauczyciela akademickiego a kierownikiem jednostki organizacyjnej przyjmującej na staż.

§ 11. 1. Po zakończeniu stażu nauczyciel akademicki otrzymuje od kierownika jednostki organizacyjnej, w której odbywał staż, zaświadczenie stwierdzające czas trwania stażu, rodzaj wykonywanych prac oraz opinię o przebiegu stażu i sposobie wywiązywania się przez nauczyciela akademickiego z powierzonych mu zadań.

2. Nauczyciel akademicki po odbyciu stażu jest obowiązany do złożenia w jednostce organizacyjnej szkoły, w której jest zatrudniony, sprawozdania z przebiegu stażu oraz przedstawienia zaświadczenia określonego w ust. 1.

§ 12. Rektor szkoły może odwołać nauczyciela akademickiego ze stażu, gdy okoliczności nie przewidziane w chwili rozpoczęcia stażu wymagają obecności nauczyciela w zatrudniającej go jednostce organizacyjnej.

§ 13. Kierownik jednostki organizacyjnej szkoły zatrudniającej nauczyciela akademickiego może udzielić mu płatnego zwolnienia od pracy w wymiarze nie dłuższym niż 3 dni robocze w celu wzięcia udziału w seminarium lub kursokonferencji, jeżeli ich tematyka wiąże się z uprawianą przez niego dyscypliną naukową.

§ 14. 1. Nauczycielowi akademickiemu skierowanemu na jedną z form podyplomowego doskonalenia oraz kształcenia zawodowego wymienionych w § 1 ust. 1, organizowanych poza miejscem zamieszkania i pracy nauczyciela, przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdów i noclegów według zasad określonych w przepisach o podróżach służbowych na obszarze kraju.

2. Jeżeli okres stażu jest dłuższy niż miesiąc, nauczycielowi akademickiemu przysługuje raz w miesiącu, począwszy od drugiego miesiąca, zwrot kosztów przejazdów z miejsca zamieszkania do miejscowości, w której odbywa staż, i z powrotem.

3. W razie skierowania na staż, należności określone w ust. 1 i 2 wypłaca jednostka organizacyjna, w której nauczyciel akademicki odbywa staż. Należności te są refundowane przez szkołę zatrudniającą nauczyciela akademickiego.

§ 15. 1. Jeżeli udział nauczyciela akademickiego w jednej z form podyplomowego doskonalenia oraz kształcenia zawodowego wymienionych w § 1 ust. 1 jest uzależniony od wniesienia opłat, opłatę uiszcza szkoła zatrudniająca nauczyciela akademickiego.

2. Szkoła, o której mowa w ust. 1, pokrywa również koszty wyposażenia nauczyciela akademickiego w niezbędne podręczniki, skrypty i inne materiały szkoleniowe.

§ 16. W stosunku do nauczycieli akademickich traci moc uchwała nr 97 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie krajowych staży naukowych i zawodowych dla pracowników naukowo-dydaktycznych, naukowo-badawczych oraz innych pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych gospodarki narodowej (Monitor Polski z 1967 r. Nr 34, poz. 158 i z 1983 r. Nr 1, poz. 6).

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

229

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 listopada 1983 r.

w sprawie zezwolenia dewizowego dla przedsiębiorstw zagranicznych i przedsiębiorstw z udziałem zagranicznym.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

1) przedsiębiorstwie — rozumie się przez to przedsiębiorstwo zagraniczne i przedsiębiorstwo z udziałem zagranicznym, o których mowa w art. 5 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1982 r. Nr 19, poz. 146 i z 1983 r. Nr 42, poz. 187), zwanej dalej „ustawą”,

2) przedsiębiorstwie z udziałem zagranicznym — rozumie się przez to przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 5 pkt 3 ustawy,

3) polskim podmiocie gospodarczym — rozumie się przez to podmioty, o których mowa w art. 5 pkt 1 ustawy,

4) zagranicznym podmiocie gospodarczym — rozumie się przez to podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy.

§ 2. Zezwala się przedsiębiorstwom na posiadanie w Banku Polska Kasa Opieki S.A. walut wymienialnych pochodzących z następujących tytułów:

1) pieniężnego, wkładu lub udziału kapitałowego w przedsiębiorstwie,

- 2) nie związanych z działalnością gospodarczą w kraju przekazów z zagranicy oraz przelewów z rachunków w walutach wymiennalnych cudzoziemców dewizowych,
- 3) sprzedaży towarów i usług za granicę, dokonywanej za pośrednictwem przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego lub samodzielnie na podstawie posiadanej w tym celu koncesji lub zezwolenia,
- 4) odszkodowań z tytułu ubezpieczeń dewizowych w handlu zagranicznym,
- 5) sprzedaży w kraju importowanych towarów i usług na zasadach i warunkach określonych w odrębnych przepisach,
- 6) sprzedaży towarów własnej produkcji przedsiębiorstwom państwowym uprawnionym do prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprzedaży za waluty wymiennalne — w wysokości nie wyższej od kosztów dewizowych poniesionych na wyprodukowanie tych towarów.

§ 3. Zezwala się przedsiębiorstwom na dysponowanie posiadanymi w Banku Polska Kasa Opieki S.A. walutami wymiennalnymi na:

- 1) zakup na własne potrzeby towarów i usług za granicą za pośrednictwem przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego lub samodzielnie na podstawie posiadanej w tym celu koncesji (zezwoleń) i na pokrywanie związanych z tym zakupem kosztów spedycji, transportu, opłat maklerskich, opłat agencyjnych i ubezpieczenia,
- 2) pokrywanie należności przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego, związanych z dokonaniem za ich pośrednictwem eksportem lub importem,
- 3) zakup towarów i usług od przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprzedaży za waluty wymiennalne oraz od przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego,
- 4) pokrywanie kosztów uczestnictwa w targach i wystawach za granicą oraz innych kosztów o charakterze promocyjnym w wysokości wynikającej z oryginalnych faktur lub cenników,
- 5) pokrywanie kosztów podróży służbowych pracowników przedsiębiorstwa za granicę, niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo w Polsce,
- 6) wypłatę wynagrodzeń ze środków uzyskanych przez przedsiębiorstwo z tytułu realizacji danego kontraktu za granicą pracownikom przedsiębiorstwa zatrudnionym za granicą w związku z tym kontraktem,
- 7) pokrywanie należności przypadających cudzoziemcom dewizowym z tytułu patentów, licencji i innych podobnych praw oraz z tytułu najmu i dzierżawy maszyn i urządzeń sprowadzonych przez przedsiębiorstwo z zagranicy.

§ 4. Wpływy przedsiębiorstw z tytułu sprzedaży towarów i usług do krajów członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, dokonywanej za pośrednictwem przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego, ewidencjonowane na rachunku przedsiębiorstwa w Banku Polska Kasa Opieki S.A., mogą być wykorzystane na następujące cele:

- 1) zakup na własne potrzeby towarów i usług w tych krajach za pośrednictwem przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego z tymi krajami,
- 2) pokrywanie, na zasadach określonych odrębnymi przepisami, kosztów podróży służbowych pracowników przedsiębiorstwa — obywateli polskich, delegowanych do kraju członkowskiego Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

§ 5. Dysponowanie przez przedsiębiorstwa w obrocie wewnętrznym w Polsce walutą polską uzyskaną z zachowaniem przepisów dewizowych nie wymaga zezwolenia dewizowego, z tym że:

- 1) koszty inwestycji na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, realizowanej przez zagraniczny podmiot gospodarczy w celu podjęcia wszystkich rodzajów działalności gospodarczej określonych w pierwszym zezwoleniu dla zagranicznego podmiotu gospodarczego na taką działalność,
- 2) należności przedsiębiorstw uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego, związane z dokonaniem za ich pośrednictwem eksportem lub importem,
- 3) należności jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu usług transportowych w zakresie przewozu na trasach zagranicznych towarów i osób (z wyłączeniem obywateli polskich — krajowców dewizowych) oraz związanych z ich wykonaniem usług spedycyjnych, maklerskich, agencyjnych oraz ubezpieczeń w obrocie międzynarodowym,
- 4) należności jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu usług świadczonych za granicą na rzecz przedsiębiorstwa.

mogą być pokrywane wyłącznie w złotych pochodzących z udokumentowanej wymiany lub w walucie wymiennalnej, jeżeli sprzedawca lub świadczący usługi jest uprawniony do przyjęcia tej waluty.

§ 6. Zezwala się cudzoziemcom dewizowym na dysponowanie przedsiębiorstwem lub udziałem w przedsiębiorstwie nabytym w drodze spadku lub zapisu w takim zakresie jak spadkodawca, po przedstawieniu dokumentu stwierdzającego nabycie spadku lub zapisu.

§ 7. 1. Zezwala się przedsiębiorstwom z udziałem zagranicznym na sprzedaż polskiemu podmiotowi gospodarczemu z tytułu jego udziału w zysku przedsiębiorstwa części osiągniętej przez to przedsiębiorstwo nadwyżki wpływów z eksportu w walutach wymiennalnych nad wydatkami na import w wysokości ustalonej zgodnie z umową spółki do podziału między udziałowców.

2. Polski podmiot gospodarczy może dysponować, z zachowaniem przepisów dewizowych, 20% kwot uzyskanych z tytułu, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem odprzedania pozostałej części polskiemu bankowi dewizowemu.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 marca 1979 r. w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie rachunków bankowych dla zagranicznych osób prawnych i fizycznych, wykonujących działalność gospodarczą na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski Nr 10, poz. 67).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Nieckarz